

„העולם הזה“ גילה ישיבה סודית של נשיאות המפלגה הליברלית, שנועדה להכין את הצעדים לפיצוץ הליכוד — או לפחות לאיום על תנועת החרות. „העולם הזה“ היה שם, ראה, הקשיב וצילם בחשאי

הסעורה הסודית

לפי בי רנר, יושב ראש איגוד ה"עובדים הליברלים, ישב נחבא אל הכלים בלובי של מלון המלך דויד בשעות בין הערביים של היום הראשון, וחיכה בסבלנות.

רנר חיכה לחבריו לנשיאות המיפ"ג להגה הליברלית (בהרכב חסרי), שהיתה אמורה להתכנס לארוחת ערב, המישה כוכבים, במלון. הסיבה לצניעותו ה"בלתיאופיינית היתה חשאייתה של הסעורה.

מדוע היתה „הסעורה השיגרתית“, כלשון אחד המתכנסים, שנתפס בקל"קלתו, כה סודית?

ראשית, צריך לזכור שהכינוס ה"מדרובר, כונס בעיצומן של התקפות הליברלים על קיפוחם על-ידי חרות והפרת הסכם גזל". פסח גרופר, אחד מהסוערים הנשיאותיים, התבטא מפר"רשות בעד הליכה נפרדת של סיעתו — הליברלים. פנחס גולדשטיין, חברו לסיעה, התבטא אף הוא ברוח דומה במישרד טלוויזיוני ורמאתי. הריב מודעי-לוי ודאי תרם שמן למרוה. אין ספק, כי יצחק מודעי, ש"רהאוצר, יצא נשכר מעמירתו נגד המקטרגים עליו בחרות, ומקריצה מקבילה למיפלת העבודה, שנתרל התקפות עליו מצד אנשיה.

צבי רנר המתין, פסח גרופר דייק וגדעון פת איחר במחצית השעה ואילו יצחק מודעי עזב, באופן מפתיע, באמצע

במרכז הפיקטיווי של המיפלה נשמעו ריבורים חריפים בעד הליכה נפרדת של המיפלה הדמונית. דיבורים אלה אופייניים בעיקר לאנשי קבוצת מודעי, שאליהם חבר לאחרונה השר גדעון פת, שכרת ברית-אזהבים עם מנהיגיריבו.

המתנגד העיקרי לדיבורים אלה הוא ש"רהתיירות, אברהם שריר, שאנב, הסתדר לגמרי לא רע עם דויד לוי במהלך עבודתם המשותפת במטה הבחירות של הליכוד. לוי היה ראש המטה ושריר ממלא מקומו.

רצה הגורל או המזל, ושריר נסע לסיור יתירותי כארצות-הברית, גם אשת סודו, שרה דורון, שוהה בימים אלו מחוץ לארץ. שניהם משתייכים לפרוים הנשיאותי, המונה שבעה אנ"ש: השרים לשעבר ובהוה וצבי רנר.

צחורה. השולחן היה ערוך לשמונה אנשים (מיספר הנוכחים הצפוי, אילולא נעדרו שריר ודורון בעל כורחם). מה שבטוח, בטוח:

צלם העולם הזה החל במלאכתו, אולם ניכר שהשניים עוד לא תפסו כמה מדובר, ושיערו שנתפסו במקרה על-ידי צלם רכילות מקומי.

כ"ס 18.00: כדיוק: הגיע חוד החנית של המיפלה בימים טרופים אלה, פסח גרופר. בצעדים מסורבלים, כיאה לאחד ראי על החקלאות הישראלית בעבר הלא רחוק, התקדם לעבר החדר, וצדם בהופעתו את האווירה האלגנטית של המלון.

רכילות על השר

לפי רדהאוצר יצחק מודעי, לעור מתו, לא איכזב, והופיע בחליפת הספארי הכמעט נצחית שלו. מודעי חיך, לחץ ידיים, והתנהג כחתן ה"מסיבה. הוא הצטרף למעגל הרעבים, שסבבו את השולחן הריק. נערך בינינו טוטו: יהיה או לא יהיה אוכל?

באיחור אקדמי בן חמש דקות, כיאה לשרה-מישפטים, הגיע השר משה ניסים. למראה המצלמה, הוא נעמד, התעשת, והמשיך לצעוד מופ"תע, זארוחה, שאליה הוזמן, היתה אמורה להיות סודית! בלי תיקשורת... אולם את האיחור המרשים ביותר חישב והרגיש שר המדע, גדעון פת. פת איחר בחצי שעה, אך לא נראה מוטרד מכך במיוחד. פת, שאיבד את מישרו החביב כל-כך, משרד התעשייה והמיסחר, לרעת מישרד המדע, ודאי שאינו מרוצה מממשלת האחרות הלאומית, והיה מעדיף ממשלה צרה שתחוק את מעמדו, אולם הוא עוטה בימים אלה מעטה של ציניות בלתי ניתנת לחדירה.

בצהרי היום, עת סעד את ליבו (פעם נוספת...) בחברתו של דרור זייגרמן, שנפלט מהכנסת בתרועות רמות, יעץ לי לא להתייחס לקריאות הקרב של חבריו, למיבצעיהם. האם ניסה לטשטש את המציאות?

ושאל לשריר לדאוג ולהטריח את עצמו.

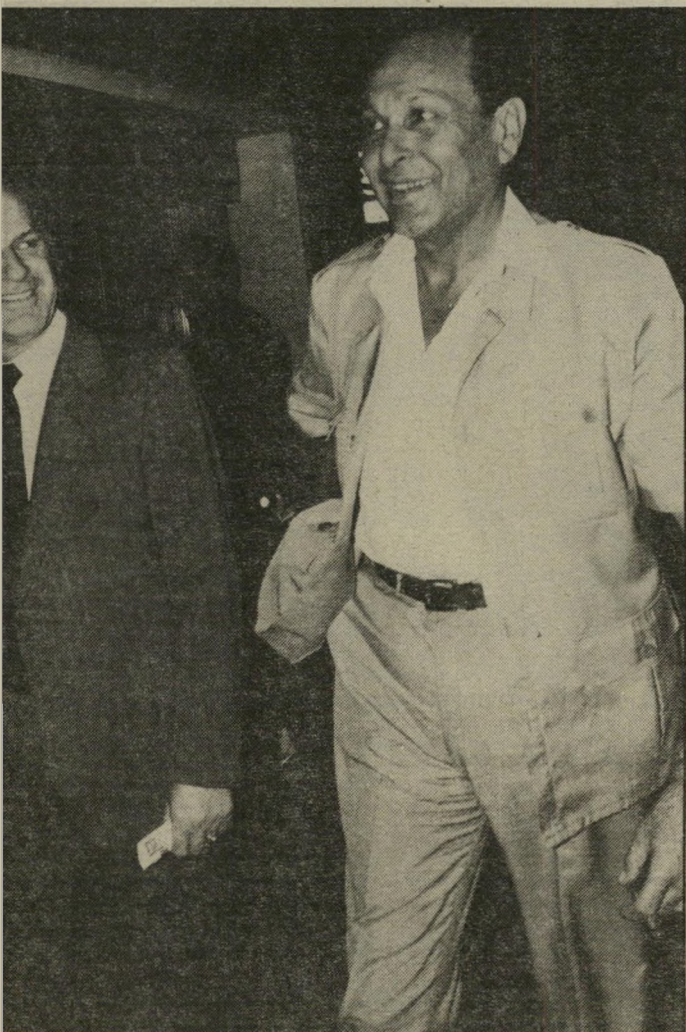
באמת כינוס לא חשוב. עד כדי כך היתה חשיבותו משנית, שמשתתפיו השביעו אותי לא רק לשתוק בנרון, אלא לא לרמוז אפילו על ידיעותיי בנושא. פן יודע מיקומו.

וזה היה מהלך החשאיות בהתגל"מות:

בעוד צבי רנר מפטרל בלובי בחוסר נחת, ירד לו נינוח ושליו מארגן הכינוס אריה דולצין, מחדרו שבמלון. ידיעותיו הקיצוניות של דולצין בעד פירוק הליכוד, ידועות מזה כבר. לא פעם הכחנתי בו משוחח ביחידות עם יצחק מודעי במלון דן, ואין ספק שקיימת ביניהם הבנה. השניים נכנסו לאולם דאלון. במרכז החדר עמד שולחן עגול, שעליו היתה פרושה מפה

דולצין בא ידועות ידועות

מודעי בא כרגיל בספארי